



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. et Mgr. Lenky Bahýľové, Ph.D. a Mgr. Jiřího Lifky v právní věci

žalobce: **Právo ve veřejném zájmu, z. s.**, IČO 03853462
sídlem Chalupkova 1367/1, Praha 4
zastoupen advokátkou Mgr. Petrou Bielinovou
sídlem Chalupkova 1367/1, Praha 4

proti

žalované **Kancelář prezidenta republiky**
sídlem Pražský hrad, Praha 1

za účasti: **Ing. V. M., vedoucí Kanceláře prezidenta republiky**
sídlem Pražský hrad, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí vedoucího Kanceláře prezidenta republiky ze dne 10. 6. 2015, č.j. KPR 3554/2015,

takto:

- I. Řízení se v části, v níž se žalobce domáhal poskytnutí informace, zda Ing. M. odevzdal oznámení o činnostech, majetku a příjmech, darech a závazcích dle § 9 - 11 zákona o střetu zájmů na rok 2013, **zastavuje.**

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

- II. Ve zbytku **se žaloba zamítá.**
- III. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A.

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí vedoucího Kanceláře prezidenta republiky ze dne 10. 6. 2015, č.j. KPR 3554/2015, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Kanceláře prezidenta republiky ze dne 4. 6. 2015, č.j. KPR 3554/2015, kterým byla odmítnuta žádost žalobce podle ust. § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, o poskytnutí těchto informací:
 - a) zda Ing. M. odevzdal oznámení o činnostech, majetku, příjmech, darech a závazcích dle ust. § 9 až § 11 zákona o střetu zájmů za rok 2013. V kladném případě sdělit kdy (datum) a komu (jméno, příjmení, funkční zařazení) oznámení o střetu zájmů Ing. M. odevzdal,
 - b) poskytnout oznámení o činnostech, majetku, příjmech a darech Ing. M. za rok 2013,
 - c) poskytnout potvrzení, ze kterého bude vyplývat, kdy bylo odevzdáno oznámení o činnostech, majetku, příjmech a darech Ing. M. za rok 2013.

Současně se žalobce domáhá, aby soud uložil žalované poskytnout žalobci požadované informace.

B.

Žalobní argumentace

2. Žalobce v žalobě konstatoval, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je mimořádně strohé a omezuje se pouze na konstatování, že žalovaná informaci sice k dispozici má, avšak ji žalobci neposkytne, neboť není institucí, na kterou se vztahuje zákon o střetu zájmů.
3. Dle žalobce byly požadované informace odmítnuty v rozporu se zákonem. Povinný subjekt informací k dispozici má, vztahuje se k plnění povinností dle zákona o střetu zájmů, tedy k plnění povinností uložených veřejnému funkcionáři Ing. M..
4. V doplnění žaloby žalobce uvedl, že se znovu obrátil na žalovanou se žádostí o poskytnutí předmětných informací s ohledem na skutečnost, že se v médiích objevila informace, že Ing. M. část požadované informace – oznámení dle zákona o střetu zájmů za rok 2013 poskytl poslankyni V. K. Žalovaná setrvala na svém názoru, že předmětné oznámení

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

žalobci neposkytne, a žalobce odkázala, aby si část požadované informace obstaral na webové stránce uvedené poslankyně sám. Tento postup žalované považuje žalobce za nezákonný, neboť by měl žalobce poskytnout požadovanou informaci přímo a nikoli odkazem na zprostředkovanou informaci.

C. Vyjádření žalované

5. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že vedoucí Kanceláře prezidenta republiky je veřejným funkcionářem podle ust. § 2 odst. 2 písm. d) a ust. § 2 odst. 3 písm. c) zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů. Povinnosti, které z tohoto zákona pro veřejné funkcionáře vyplývají, se na vedoucího Kanceláře prezidenta republiky nevztahují a věc nelze překonat výkladem. Předmětné povinnosti spočívají v podání oznámení podle ust. § 9 až § 11 zákona evidenčnímu orgánu vymezenému v ust. § 14 odst. 1 zákona (§ 12 odst. 4). V taxativním výčtu evidenčních orgánů Kancelář prezidenta republiky uvedena není. Povinnost zpřístupňovat oznámení je stanovena v § 13 zákona. Není to povinnost veřejného funkcionáře, ale evidenčního orgánu, kterým ovšem Kancelář prezidenta republiky není.
6. Povinnost poskytovat informace podle zákona č. 106/1999 Sb. se vztahuje podle ust. § 2 odst. 1 tohoto zákona k působnosti povinného subjektu. Jelikož zákonem o střetu zájmů nebyla Kancelář prezidenta republiky jako evidenční orgán označena, nebyla v těchto věcech založena ani její působnost.
7. Vedoucí Kanceláře prezidenta republiky včas a řádně oznámení o střetu zájmů vyplnil a odevzdal řediteli Odboru legislativy a práva. Tento úkon však z Kanceláře prezidenta republiky evidenční orgán ve smyslu zákona o střetu zájmů neučinil.
8. Sdělením Kanceláře prezidenta republiky ze dne 1. 7. 2015 byla žalobkyně informována, že předmětná oznámení vedoucího Kanceláře prezidenta republiky za rok 2013 jsou přístupná na webové stránce paní poslankyně Kovářové; žalobce má možnost se s nimi seznámit.

D. Replika žalobce

9. Žalobce v replice nesouhlasil s interpretací zákona o střetu zájmů, jak jej učinila žalovaná. Smyslem zákona o střetu zájmů je kontrola veřejných funkcionářů ze strany veřejnosti. Žalovaná nemůže odůvodňovat neposkytnutí informace tím, že oznámení dle zákona o střetu zájmů řádně a včas odevzdal do rukou zaměstnance Kanceláře prezidenta republiky, a zároveň tvrdit, že Kancelář toto oznámení jej „oficiálně“ nemá, a proto jej nikomu nezpřístupní, a to ani podle zákona o střetu zájmů, ani podle zákona o svobodném přístupu k informacím.
10. Žalobce setrval na svém požadavku, aby mu byly požadované informace poskytnuty přímo povinným subjektem, tj. žalovanou, nikoliv odkazem na výsledek jiných řízení, vlastní šetření žalobce či odkazem na neoficiální informace, kterými disponují třetí osoby.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

E.**Vyjádření osoby zúčastněné na řízení**

11. Osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření uvedla, že oznámení o činnostech, majetku a příjmech, darech a závazcích za rok 2013 vyplnila dne 3. 4. 2014 a týž den předala řediteli Odboru legislativy a práva Kanceláře prezidenta republiky. Tyto skutečnosti jsou žalobci známy, jelikož byl účastníkem přestupkového řízení, které vedl Městský úřad Uherské Hradiště, a taktéž mu byly sděleny Kanceláří prezidenta republiky dne 31. 7. 2015. Žalobci bylo taktéž sděleno, že předmětná oznámení jsou uveřejněna na webové stránce paní poslankyně K.. Dle osoby zúčastněné na řízení má povinnost vyhotovit oznámení podle zákona o střetu zájmů, tento zákon jí však již neukládá povinnost tato oznámení zpřístupnit veřejnosti. Ačkoliv byly žalobci poskytnuty všechny požadované informace odpovídajícím způsobem, nevzal žalobu zpět.
12. Osoba zúčastněná na řízení taktéž poukázala na účelovou snahu žalobce o navýšení nákladů řízení, resp. na neodůvodněnost požadavku žalobce na úhradu pěti úkonů právní služby právní zástupkyně žalobce, když tato vystupovala v řízení o žádosti o poskytnutí informace jako předsedkyně spolku žalobce; nyní v soudním řízení vystupuje jako právní zástupkyně žalobce, a to na základě plné moci udělené Mgr. P. B. jako předsedkyní spolku žalobce.

F.**Ústní jednání a obsah správního spisu**

13. Dne 15. 6. 2018 se ve věci konalo ústní jednání, během něž žalobce i žalovaný zrekapitulovali svá stanoviska vyjádřená již v písemných podáních. Žalobce zdůraznil, že osoba zúčastněná na řízení svou povinnost podle zákona o střetu zájmů podat majetkové přiznání splnila vůči žalovanému, a tedy by to měl být žalovaný, kdo toto přiznání poskytne veřejnosti, ať už v rámci nahlížení do registru, nebo podle zákona o svobodném přístupu k informacím.
14. Ze správního spisu vyplývají následující pro rozhodnutí soudu podstatné skutečnosti:
15. Rozhodnutím Kanceláře prezidenta republiky ze dne 4. 6. 2015, č.j. KPR 3554/2015, byla odmítnuta podle ust. § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. žádost žalobce o poskytnutí výše specifikovaných informací s odůvodněním, že Kancelář prezidenta republiky není uvedena v taxativním výčtu evidenčních orgánů v ust. § 14 odst. 1 zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, a tudíž se na ni nevztahuje ani ust. § 13, v němž je upraveno zpřístupňování předmětných oznámení veřejnosti. Pokud vedoucí Kanceláře prezidenta republiky tato oznámení za rok 2013 odevzdal, šlo z hlediska platného právního stavu o jeho soukromou iniciativu, která z uvedených důvodů nepatří pod zákon o střetu zájmů a nepochybně nepatří ani pod režim zákona č. 106/1999 Sb.
16. Rozhodnutím vedoucího Kanceláře prezidenta republiky ze dne 10. 6. 2015, č.j. KPR 3554/2015, bylo odvolání žalobce zamítnuto a napadené rozhodnutí potvrzeno, a to mj. s odůvodněním, že povinný subjekt je podle zákona č. 106/1999 Sb. povinen poskytnout jen takové informace, které se vztahují k jeho působnosti. V daném případě působnost Kanceláře prezidenta republiky zákonem o střetu zájmů založena není a z tohoto důvodu nemá povinnost poskytovat informace, které se k její působnosti nevztahují, přestože je má.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

G.
Posouzení věci městským soudem

17. Za prvé je třeba konstatovat, že ohledně části žaloby, jíž se žalobce domáhal, aby soud žalovanému uložil poskytnutí informace, zda Ing. M. odevzdal oznámení o činnostech, majetku a příjmech, darech závazcích dle § 9 - 11 zákona o střetu zájmů na rok 2013, byla žaloba na jednání vzata zpět, a proto soud prvním výrokem tohoto rozsudku řízení ohledně uvedené části žaloby zastavil v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s.
18. Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Městský soud v Praze věc posoudil takto:
19. Podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů: *Povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, jsou státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce..*
20. Podle ust. § 2 odst. 2 písm. d) zákona o střetu zájmů, ve znění účinném do 31. 12. 2015, *pokud nejde o veřejného funkcionáře podle odstavce 1, rozumí se pro účely tohoto zákona veřejným funkcionářem také vedoucí organizační složky státu, která je správním úřadem, a vedoucí zaměstnanec 2. až 4. stupně řízení podle zvláštního právního předpisu v organizační složce státu, s výjimkou zpravodajských služeb.*
21. Podle ust. § 2 odst. 3 zákona o střetu zájmů *„povinnosti podle tohoto zákona se na osobu uvedenou v odstavci 2, která podává oznámení podle § 9 až 11 a § 12 odst. 2 evidenčnímu orgánu (§ 14 odst. 1), vztahují pouze tehdy, jestliže v rámci výkonu své činnosti a) nakládá s finančními prostředky orgánu veřejné správy jako příkazce operace ve smyslu zákona o finanční kontrole, pokud hodnota finanční operace přesáhne 250 000 Kč, b) bezprostředně se podílí na rozhodování při zadávání veřejné zakázky nebo na rozhodování při výkonu práv a povinností zadavatele při realizaci zadávané veřejné zakázky, c) rozhoduje ve správním řízení, s výjimkou blokového řízení, nebo d) se podílí na vedení trestního stíhání.*
22. Podle ust. § 12 odst. 4 zákona o střetu zájmů *oznámení podle § 9 až 11 a podle odstavce 2 podává veřejný funkcionář evidenčnímu orgánu (§ 14 odst. 1).*
23. Podle § 14 odst. 1 zákona o střetu zájmů, **ve znění účinném do 31. 12. 2015**

Vedení registru zabezpečují evidenční orgány, kterými jsou

- a) mandátový a imunitní výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky (dále jen "Poslanecká sněmovna") pro veřejné funkcionáře uvedené v § 2 odst. 1 písm. a) a c) až j), pokud nejsou senátory,*

b) mandátový a imunitní výbor Senátu Parlamentu České republiky (dále jen "Senát") pro veřejné funkcionáře uvedené v § 2 odst. 1 písm. b),

c) ministerstvo nebo jiný ústřední orgán státní správy, v jehož čele není člen vlády, a v jehož oboru působnosti vykonává funkci veřejný funkcionář uvedený v § 2 odst. 2 písm. a) až d),

d) Česká národní banka pro veřejné funkcionáře uvedené v § 2 odst. 2 písm. c), jsou-li jejími zaměstnanci,

e) ředitel krajského úřadu pro veřejné funkcionáře uvedené v § 2 odst. 1 písm. l) a n) a odst. 2 písm. e), jde-li o členy zastupitelstva jejich kraje nebo vedoucí úředníky v krajském úřadu,

f) ředitel Magistrátu hlavního města Prahy pro veřejné funkcionáře uvedené v § 2 odst. 1 písm. m) a odst. 2 písm. e), jde-li o členy zastupitelstva hlavního města Prahy nebo vedoucí úředníky v magistrátu hlavního města Prahy,

g) tajemník městského úřadu, magistrátu statutárního města nebo magistrátu územně členěného statutárního města, úřadu městského obvodu nebo úřadu městské části územně členěného statutárního města, pro veřejné funkcionáře uvedené v § 2 odst. 1 písm. m) a n) a odst. 2 písm. e), jde-li o členy zastupitelstva jejich obce nebo vedoucí úředníky v jejich úřadu nebo magistrátu,

h) tajemník obecního úřadu a v obcích, kde není tajemník obecního úřadu, starosta, pro veřejné funkcionáře uvedené v § 2 odst. 1 písm. m) a n) a odst. 2 písm. e), jde-li o členy zastupitelstva jejich obce nebo o vedoucí úředníky v jejich obecního úřadu.

24. Žalobce spatřuje nezákonnost obou napadených rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí požadovaných informací (tj. odvolacího i prvostupňového), ve skutečnosti, že povinný subjekt požadovanými informacemi disponuje a tyto informace se vztahují k plnění povinností uložených zákonem o střetu zájmů vedoucímu Kanceláře prezidenta republiky Ing. M.
25. Výše uvedené skutečnosti nejsou v projednávané věci sporné. Kancelář prezidenta republiky je organizační složkou státu (§ 3 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích), která zajišťuje servis prezidentu České republiky při výkonu jeho pravomocí a protokolárních povinností (§ 2 odst. 1 zákona č. 114/1993 Sb., o Kanceláři prezidenta republiky). Vedoucí Kanceláře prezidenta republiky stojí v čele této kanceláře (§ 4 odst. 1 zákona o Kanceláři prezidenta republiky), je tedy vedoucím dané organizační složky státu (§ 7 odst. 1 zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích) a zároveň je vedoucím ve 4. stupni

řízení. Vedoucí Kanceláře prezidenta republiky je tudíž veřejným funkcionářem dle ust. § 2 odst. 2 písm. d) zákona o střetu zájmů. Vedoucí Kanceláře prezidenta republiky vystupuje v řadě případů jako odvolací orgán (např. vyřizování žádostí o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím), a proto naplňuje minimálně podmínku uvedenou v ust. § 2 odst. 3 písm. c) zákona o střetu zájmů, což je dostatečné pro učinění závěru o tom, že je veřejným funkcionářem podle tohoto zákona a podléhá mimo jiné povinnosti podávat oznámení o osobním zájmu, jiných vykonávaných činnostech, majetku nabytém v průběhu výkonu funkce a příjmech, darech a závazcích.

26. Žalovaná požadovanými informacemi bezpochyby disponuje, což je žalobci známo minimálně z rozhodnutí Městského úřadu Uherské Hradiště ze dne 14. 5. 2015, sp.zn. MUUH-PO/35686/2015/VACM Spis 1340/2015, kterým bylo zastaveno řízení vedené proti Ing. M. podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích. Žalobce kopii tohoto rozhodnutí soudu sám předložil a z tohoto rozhodnutí vyplývá, že Ing. M. předal dne 3. 4. 2014 k rukám ředitele Odboru legislativy a práv Kanceláře prezidenta republiky JUDr. V. P. oznámení o činnostech, oznámení o majetku a oznámení o příjmech, darech a závazcích za rok 2013.
27. Žalobcem namítané skutečnosti však nebyly důvodem pro odmítnutí jeho žádosti o poskytnutí požadovaných informací. Podle § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím jsou tzv. povinné subjekty oprávněné poskytovat pouze informace vztahující se k jejich působnosti. Podle § 13 zákona o střetu zájmů registr oznámení o činnostech, majetku a oznámení o příjmech, darech a závazcích, vede tzv. evidenční orgán uvedený v ustanovení § 14 zákona o střetu zájmů, a pouze evidenční orgán může za podmínek uvedených v ust. § 13 zákona o střetu zájmů informace z registru poskytovat.
28. Jelikož byl Ing M., jak uvedeno výše, veřejným činitelem dle § 2 odst. 2 písm. d) zákona o střetu zájmů, mohlo být v jeho případě evidenčním orgánem jen ministerstvo nebo jiný ústřední právní úřad dle § 14 odst. 1 písm. c) zákona o střetu zájmů. Úplný výčet všech ústředních správních úřadů (respektive ústředních orgánů státní správy) je uveden v § 1 a 2 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České socialistické republiky (dále jen „kompetenční zákon“), přičemž Kancelář prezidenta republiky zde uvedena není. Tím se liší například od Úřadu vlády, jenž ústředním správním úřadem dle § 2 bodu 10 kompetenčního zákona je.
29. Kancelář prezidenta republiky nelze za ústřední správní úřad považovat ani v materiálním smyslu. Jak totiž uvedl Ústavní soud v usnesení ze dne 30. 11. 2010, sp. zn. Pl. ÚS 52/04, aby mohl být určitý orgán ústředním správním úřadem navzdory tomu, že tak není zákonem výslovně definován, musí výkon státní správy představovat podstatnou část náplně jeho činnosti. Jak ovšem vyplývá z výše uvedeného, úkolem Kanceláře prezidenta republiky je především zajišťovat servisní a protokolární podporu prezidentu republiky, případně správu státního majetku, nikoliv však výkon státní správy ve smyslu vrchnostenských zásahů do právních vztahů jednotlivců. Jakkoliv tedy Kancelář prezidenta republiky v některých případech, zejména v souvislosti s vyřizováním žádostí o informace, jako správní orgán může vystupovat, tvoří výkon státní správy jen zcela okrajovou náplň její činnosti, a tedy se o ústřední správní úřad ve smyslu uvedeného rozhodnutí Ústavního soudu nemůže jednat.

30. Soud připouští, že určení ústředního správního úřadu, který byl příslušným evidenčním orgánem pro vedoucího Kanceláře prezidenta republiky v době vydání napadeného rozhodnutí, nebylo zcela jednoduché, neboť činnost Kanceláře prezidenta republiky nespadá zjevně pod žádný ústřední orgán státní správy. Desátý senát městského soudu je si vědom skutečnosti, že třetí senát v rozsudku 27. 1. 2017, č. j. 3 A 102/2015 - 53, č. 3585/2017 Sb. NSS, při řešení obdobné věci vycházel z teze, že evidenční orgán pro vedoucího Kanceláře prezidenta republiky nelze podle zákona určit, a tedy se jedná o mezeru v zákoně. Dospěl k závěru, že je třeba na základě § 14 odst. 1 písm. c) zákona o střetu zájmů *per analogiam* Kancelář prezidenta republiky taktéž považovat za evidenční orgán. Desátý senát se však s těmito závěry, které dosud nadto nebyly předmětem rozhodování Nejvyššího správního soudu, neztotožňuje.
31. Dle názoru desátého senátu zákon o střetu zájmů v rozhodném znění mezeru spatřovanou třetím senátem neobsahoval. Zákonodárce jednoznačně kompetenci být evidenčním orgánem pro danou skupinu veřejných činitelů svěřil ústředním orgánům státní správy, mezi něž Kancelář prezidenta republiky nepatří. Bylo tedy namístě hledat, který orgán státní správy má kompetenci v oboru působnosti Kanceláře prezidenta republiky. Jak bylo nastíněno výše, Kancelář prezidenta republiky vůbec správním úřadem není, vrchnostenskou státní moc vykonává jen zcela okrajově, a tedy ani nedisponuje působností, kterou by bylo možné srovnávat s působností jednotlivých ústředních správních orgánů. Přirozený závěr odpovídající smyslu a účelu zákona by tedy byl ten, že evidenčním orgánem v daném případě jen ten ústřední správní úřad, do jehož působnosti spadá právě oblast střetu zájmů, jímž je podle § 11 odst. 5 kompetenčního zákona Ministerstvo spravedlnosti. Ostatně i zákonodárce se nakonec rozhodl z Ministerstva spravedlnosti učinit univerzální evidenční orgán, jak vplývá z § 14 odst. 1 zákona o střetu zájmů v aktuálním znění.
32. Skutečnost, že Ministerstvo spravedlnosti zřejmě požadovanými informacemi nedisponuje, protože mu Ing. M. své majetkové přiznání neodevzdal, je irelevantní, neboť k žádosti žalobce by Ministerstvo spravedlnosti bylo povinno opatřit si a poskytnout i takové informace, podle zákona k dispozici mít má (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2012, č. j. 1 As 141/2011 - 67, č. 2635/2012 Sb. NSS). Pokud by tedy žalobce takovou žádost podal, bylo by úkolem Ministerstva spravedlnosti si majetkové přiznání od osoby zúčastněné na řízení opatřit.
33. Uvedený výklad je zcela v souladu se zákonem v rozhodném znění a nevytváří nutnost doplňovat domnělou mezeru v zákoně. Rozumný výklad textu zákona by přitom měl mít vždy přednost před použitím analogie. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 13. 7. 2007, č. j. 5 Afs 64/2007 - 59, „[m]á-li se dospět ke správné a spravedlivé interpretaci zákona, je nutno odhlédnout od nedokonalosti interpretované právní úpravy a dát přednost takovému jejímu výkladu, který s přihlédnutím k této nedokonalosti bude v souladu se smyslem a účelem zákona“. Právě tak v nyní projednávané věci desátý senát postupoval.
34. Výklad zastávaný desátým senátem je však především v souladu s ústavněprávními principy. Článek 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod uvádí, že státní moc lze vykonávat jen v případech a mezích stanovených zákonem. Dle městského soudu tento princip, dle něž mají státní orgány jen takovou působnost, kterou jim zákon výslovně

přizná, nelze svévolně prolamovat soudcovským dotvářením práva. V situaci, kdy bylo možné zákon o střetu zájmů rozumně vyložit v souladu s jeho textem, by bylo porušením uvedeného principu, pokud by soud žalovanému za pomoci analogie dotvořil kompetenci, kterou mu zákon nesvěřil, nadto kompetenci zasahující do osobnostních práv jednotlivců, v tomto případě osoby zúčastněné na řízení. Navíc by v tomto případě byla nová kompetence značně nesystémově dotvořena pro orgán sloužící primárně jako servisní orgán prezidenta republiky, nikoliv jako správní úřad vykonávající vrchnostenskou státní moc.

35. Z práve uvedeného tedy vyplývá, že Kancelář prezidenta republiky za rozhodného právního stavu nebyla evidenčním orgánem dle ust. § 14 zákona o střetu zájmů, nebylo tedy v její působnosti vedení registru oznámení, a proto nenastala ani její s tím související povinnost tato oznámení zpřístupnit. Jestliže Kancelář prezidenta republiky odmítla žádost žalobce o poskytnutí jím požadovaných informací, postupovala v souladu se zákonem.
36. Pokud žalobce vytýká odůvodnění napadeného rozhodnutí „mimořádnou strohost“, soud v první řadě konstatuje, že strohost odůvodnění obecně nepůsobí sama o sobě nezákonnost daného rozhodnutí. Nelze ji zaměňovat např. s nesrozumitelností či nedostatečným odůvodněním, které by mělo za následek nepřezkoumatelnost rozhodnutí podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. Za nesrozumitelnost rozhodnutí soudy považují například případy, kdy odůvodnění nedává smysl, který by svědčil o skutkových a právních důvodech, které vedly správní orgán k vydání rozhodnutí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24.9.2003, č.j. 7 A 547/2002-24), pro rozpor výroku s odůvodněním (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12.12.2003, č.j. 2 Ads 33/2003-78) či pro výrok, který nemá oporu v zákoně (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.5.2003, č.j. 7 A 181/2000-29), nebo není-li rozhodnutí rozčleněno na výrok a odůvodnění, protože není zřejmé, zda správní orgán rozhodl o všech návrzích účastníka řízení (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21.10.1994, č.j. 6 A 63/93-22). Rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů je potom takové, z jehož odůvodnění není seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti tvrzené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů.
37. Napadené rozhodnutí však vadou řízení spočívající v jeho nepřezkoumatelnosti netrpí; dle náhledu soudu odůvodnění tohoto rozhodnutí nelze označit ani za mimořádně strohé. Rozsah odůvodnění rozhodnutí v odvolacím řízení se zásadně odvíjí od rozsahu a kvality odvolacích námitek. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí vypořádal se všemi odvolacími námitkami, z jeho odůvodnění je seznatelné, z jakého důvodu považuje odvolací námitky žalobce za mylné či liché, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil.
38. Jelikož soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je zákonné, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Nebyl tedy prostor pro posouzení návrhu žalobce, aby soud žalovanému podle § 16 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím uložil povinnost požadované informace poskytnout.

H. Náklady řízení

39. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalované žádné náklady nad rámec její úřední činnosti nevznikly, a proto ani jeden z účastníků právo na náhradu nákladů nemá.
40. Výrok o nákladech řízení osoby zúčastněné na řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 5 s. ř. s., neboť soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil a ani neshledal důvody zvláštního zřetele hodné k přiznání práva na náhradu dalších nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 15. června 2018

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.